

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš  
Spisová značka: 10T/67/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010198  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan  
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6218010198.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Šulgana a prísediacich Jozefy Vrábellovej a Jána Andrášika na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. augusta 2019 takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný F. F. E. C. M. I. Š., nar. XX. XX. XXXX U. U. V., trvale bytom U. V., Y. XX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

je vinný, že

v bode 1/ obžaloby

- opakovane od decembra 2016 do októbra 2017 na ul. Ž. X vo Veľkom Krtíši nútil poškodeného mal. Y. V., nar. XX. XX. XXXX, aby sa zdržiaval v nocľahárni v azylovom dome na ul. Ž. X vo Veľkom Krtíši, kde ho zamykal a keď chcel poškodený odtiaľ odísť, neumožnil mu to, týmto konaním spôsobil poškodenému vážne psychické problémy, v dôsledku ktorých si opakovane rôznymi predmetmi spôsobil rezné poranenia na predlaktiach, pričom obžalovaný takto konal aj napriek tomu, že mal vedomosť o veku poškodeného,

v bode 2/ obžaloby

- opakovane od novembra 2016 do 02. 02. 2017 v priestoroch nocľahárne na Ž. X vo Veľkom Krtíši bozkával poškodeného mal. Y. V., nar. XX. XX. XXXX na ústa, obchytkával ho na intímnych miestach, vyberal mu pohlavný úd z nohavíc a tiež si obžalovaný pred ním vyberal pohlavný úd a žiadal poškodeného, aby ho tiež bozkával na ústa, pričom poškodenému počas tej doby kupoval oblečenie, daroval mu mobilný telefón nezistenej značky a dával mu aj peniaze, a to vo výške od 10,- Eur do 20,- Eur týždenne a obžalovaný takto konal aj napriek tomu, že mal vedomosť o veku poškodeného,

t e d a

v bode 1/ obžaloby

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

v bode 2/ obžaloby

- osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil,

t ý m s p á c h a l

v bode 1/ obžaloby

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. a) Tr. zák.

v bode 2/ obžaloby

- zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

a odsudzuje sa

podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. sa mu výkon trestu p o d m i e n e č n e dokladá na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

### o d ô v o d n e n i e :

Dňa 07. 09. 2018 podal na Okresnom súde Veľký Krtíš okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš obžalobu na obžalovaného F. F. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák., zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. a zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného pozná od svojich narodenín. Pýtal si od neho cigaretu. Skôr spoznal jeho brata A.. Chlapci chodievali k nemu do kancelárie a pozerali televízor, doma nemali elektriku. Chlapcov si obľúbil a po čase chcel nadviazať vzťah s ich matkou. Snažil sa im pomáhať. Y. kupoval alebo dával svoje veci. Dával im peniaze na cigarety alebo jedlo, pomáhal aj ich matke. Raz dal Y. 10,- Eur. Y. mal vzťah s T. V.. Navštívil Y. v liečebni, ale ako strýka ho predstavili Y. s matkou. Nikdy nikoho neovplyvňoval ako majú vypovedať. Priznal, že raz poškodeného zavrel, keď sa ten chcel porezať, aby sa upokojil.

Poškodený na pojednávaní uviedol, že sa s obžalovaným zoznámil niekedy v zime, asi v decembri, chcel od neho cigaretu. Spočiatku bol k nemu kamarátsky, ale asi po mesiaci ho začal bozkávať a ohmatávať. Došlo aj na orálny sex. Hanbil sa a bál sa, aby to nevyšlo najavo. Zamykal ho v ubytovni, zakázal mu chodiť na diskotéky a vyhrážal sa, že si ublíži. Dával mu peniaze, keď nechcel dávať matke. On F. do Záhorskej Bystrice nevolal. Matka ho presvedčila aby ho predstavil ako strýka. Žiadal ho aby to neudával, počula to aj matka. Brata nenavádzal.

Svedok A.Á. U. V., brat poškodeného, na pojednávaní uviedol, že medzi obžalovaným a jeho bratom bolo len kamarátstvo. Do nocľahárne chodili spolu. Občas tam chodil aj iní. Y. bol s obžalovaným sám len vtedy keď on išiel do obchodu. To trvalo asi 3 minúty. Obžalovaný pomáhal finančne celej rodine. Y. si žily rezal kvôli frajerke, 6-7 krát ho obžalovaný zamkol, aby sa upokojil. V prípravnom konaní vypovedal inak, pretože ho naviedol brat, aby vypovedal proti F.. Y. chcel od obžalovaného stále viac. Keď mu to ten nemohol dať, pomstil sa mu.

Svedkyňa E. V., sestra poškodeného, uviedla, že bratia chodili do nocľahárne a vravelo sa, že Y. má niečo s obžalovaným. Obžalovaný pomáhal ich matke. Najskôr uviedla, že nič sama nevidela, ale po oboznámení s výpoveďou v prípravnom konaní uviedla, že tá je pravdivá. Keď bola v nemocnici, navštívil ju aj obžalovaný a ovplyvňoval ju ako má vypovedať. Videla fotografie v bratovom mobile a asi dvakrát videla ako sa bozkávali v miestnosti, kde prespávajú bezdomovci.

Svedkyňa X. F., matka poškodeného, uviedla, že sa pridrižiava poslednej výpovede. Niečo počula od ľudí, hovoril jej to aj T. V., ale ona tomu neverila. O zneužívaní sa dozvedela od riaditeľa T.. Keď nastúpila na liečenie, povedal jej to aj Y.. Obžalovaný k ním občas zašiel, nepomáhal jej, keď je požičal, ona mu vrátila. Žiť s ním nechcela. Do Záhorskej Bystrice zobrala obžalovaného preto, že ho chcel vidieť Y..

Svedok K. F. uviedol, že od nejakej ženy počul, že obžalovaný zneužíval jeho vnuka. Pýtal sa na to vnukov aj iných osôb, ale nič nepotvrdili. Obžalovaný nosil dcére veci, ktoré dostal pre bezdomovcov.

Obžalovaný mal k Y. dobrý vzťah, dával mu peniaze. E. nedal nič. A. mu raz ukázal 5,- Eur, ktoré mu dal obžalovaný.

Svedok T. V. uviedol, že keď Y. prišiel do školy už bežal do nocľahárne. Upozornil aj jeho matku, ale tá syna predávala. Videl ako jej obžalovaný dával peniaze aby čušala. V minulosti obžalovaný obťažoval aj jeho. On s poškodeným nemal žiaden vzťah. Videl cez okno ako sa bozkávajú a obchytávajú v kancelárii. Hlásil to aj na mestskom úrade. Poškodený sa mu priznal aj na facebooku.

Svedok Y. R. T. uviedol, že poškodený mal sklony k sebapoškodzovaniu. V rámci pohovoru sa im priznal, že ho zneužíva správca azylu. Už predtým počul od detí z Krtíša, že poškodený má staršieho priateľa. Poškodený im povedal, že nechce ísť domov, lebo F. ho čaká a núti robiť tie veci. V práci ho prinútil k orálnemu sexu. A. V. mal sklony ku klamstvu, E. a poškodený nie.

Svedok Y. X. I. uviedol, že v minulosti pracoval na sociálnej kuratele a v už vtom čase mali informácie, že poškodený je zneužívaný. Chceli od poškodeného aby podal vysvetlenie, ale ten neprišiel. Povedal to aj jeho matke. V škole sa poškodený zveril riaditeľovi, ktorý ho zavolať aby mal svedka. On mu uveril. Všimol si, že poškodený Y. má pekné veci, ktoré si rodina nemohla dovoliť. Jeho súrodenci A.Á. a E. také veci nemali. E. on dával veci po dcére. Y. mal mať dôkazy v telefóne, ale obžalovaný mu telefón vzal. Y. a A. klamali pod vplyvom matky. Pri rozvoze žiakov obžalovaného nevidel, vidaval pred domom T. V., ktorého omylom považoval za obžalovaného.

Znalkyňa na pojednávaní uviedla, že popis skutku je veľmi vierohodný. Vzťah s obžalovaným bol spočiatku dobrý. Nesúhlasil so vzťahom obžalovaného s matkou, ale až po negatívnych skúsenostiach. Žiadnu pomstychtivosť u poškodeného nezistila.

Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom ďalších svedkov a prečítaním listinných dôkazov tak ako je uvedené v zápisniciach o pojednávaní.

Dňa 01. 04. 2019 súd vyhlásil rozsudok, voči ktorému v zákonnej lehote podali odvolanie obžalovaný aj prokurátor. Krajský súd uznesením sp. zn. 4To/52/2019 rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie.

Súd vykonal dokazovanie a vyhodnotil dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i v ich súhrne. Z vykonaného dokazovania má súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný a poškodený sa poznali, stretávali sa v nocľahárni, kde poškodený často prespával a to ešte pred dovŕšením 15 rokov veku. Súd považoval za nutné vysporiadať sa s otázkou, či ku skutku skutočne došlo (sexuálnym praktikám) a za akých okolností, či za použitia násillia, alebo jeho hrozby a zneužitia bezbrannosti.

Súd poukazuje, že trestné činy tohto druhu sa obvykle páchajú bez svedkov, len v prítomnosti páchatel'a a jeho obeť, čo kladie zvýšené nároky na vyhodnotenie jednotlivých dôkazov a vzájomných súvislostí. V podstate možno konštatovať, že obžalovaný je usvedčovaný poškodeným a výpoveďami svedkov E. V., X. F., Y. T., Y. I., T. V. a aj výsledkami znaleckého dokazovania (osoby poškodeného). V prospech obžalovaného je len výpoveď A. V. a na pojednávaní a čiastočne znalecké dokazovanie (osoby obžalovaného). Ostatné svedecké výpovede sú neutrálne, buď sa vyjadrujú k osobe alebo sa ku skutku vyjadriť nevedeli. V prospech obžalovaného je aj znalecký posudok, z ktorého vyplýva, že obžalovaný je heterosexuálne založený a nezistili žiadne sklony ku konfabulácii. Výsledky znaleckého dokazovania však automaticky neznamenajú, že obžalovaný je nevinný. To, že je heterosexuálne založený ešte neznamená, že by sa uňho ojedinele nemohli prejaviť homosexuálne sklony. Špeciálny posudok od sexuológa súd nežiadal, pretože takýto dôkaz žiadna strana nenavrhol. Na druhej strane ale súd uvádza, že nemôže jednostranne vyhodnotiť takýto dôkaz ako nepravdivý len preto, že ho nenavrhol obžaloba a je v rozpore s ich posudkom (vierohodnosť obžalovaného aj poškodeného). Súd musí dôkazy hodnotiť komplexne, objektívne, nie jednostranne. Napriek uvedenému považuje súd v prevažnej časti obžalobu za dôvodnú. Z výpovede svedkov považuje za preukázané, že „niečo sa stalo, niečo medzi nimi bolo“, ale priamych svedkov niet, preto je potrebné preukázať, či došlo ku všetkým trestným činom ako je uvedené v obžalobe.

Súd predovšetkým poukazuje na výpovede poškodeného pred súdom a v prípravnom konaní, ktoré sú prakticky totožné, až na nezrovnalosti ohľadom orálneho sexu. S výnimkou tohto opisu považuje súd ostatné nezrovnalosti za nepodstatné vyplývajúce z plynutia času. Na vierohodnosť opisu skutku poukázala aj znalkyňa. Uvádzaný motív obhajoby, že išlo o pomstu za to, že mu obžalovaný odmietol opätovne poskytnúť telefón sa súdu javí nepravdepodobným. Súd poukazuje na skutočnosť, že zo znaleckého dokazovania vyplynulo, že poškodený má do budúcnosti záujem o vytvorenie normálnej rodiny, nadviazal vzťah so spolužiačkou a v tejto situácii s prihliadnutím na nízky sociálno-vzdelanostný status prostredia, v ktorom žije, by jeho priznanie k homosexuálnym praktikám ho mohlo do budúcnosti diskvalifikovať, zvlášť keď sám uviedol, že dlho mlčal, lebo sa bál, že to vyjde najavo a už teraz mu nadávajú do buzerantov. V tomto kontexte považuje súd za kľúčové výpovede svedkov Y.. T. a Y.. I., ktorým sa poškodený zdôveril. Súd poukazuje, že poškodený sa menovaným zdôveril nie plánovaným a rafinovaným spôsobom, že chce niekoho udať, ale v rámci pohovoru, keď riaditeľ chcel riešiť jeho psychické problémy vyústené do sebapoškodzovania. Až v takomto psychickom rozporení sa poškodený zdôveril so svojimi problémami. Do celkového obrazu tak zapadlo aj tvrdenie Y.. I. o informáciách o zneužívaní poškodeného v minulosti. Matka poškodeného uviedla, že sa jej zveril syn a počula to od iných ľudí. Na tvrdenia svedka T. V. (momentálne väzobne stíhaného za sexuálne zneužívanie maloletého) však súd neprihliadol, predovšetkým preto, že ten uviedol, že videl obžalovaného a poškodeného ako sa bozkávali a obchytávali v kancelárii. Súd podotýka, že okno kancelárie je minimálne 3 metre nad zemou, v blízkosti nie je žiaden kopec a aby niečo videl cez nezastreté osvetlené (ak bolo) okno, musel by vyliezť na strechu protihľahých garáží, čo súd považuje za nepravdepodobné. Táto okolnosť je súdu známa (ako vyplýva aj z priloženého nákresu) a mohli a mali sa o nej presvedčiť aj orgány činné v trestnom konaní. Súd síce nepovažuje u uvedeného svedka za obzvlášť dôležité, či u V. prespával alebo strážil deti, avšak jeho komunikácia s obžalovaným sa súdu nezdá úplne nezávadná. Na druhej strane však súd na neustále upozorňovanie obhajoby a obžalovaného, že zneužívateľom mohol byť práve menovaný svedok uvádza, že predmetom konania je obžaloba na obžalovaného a nie na T. V.. Sestra E. taktiež videla, že sa bozkávali a mala vidieť nejaké fotografie. Z jej mobilu sa však podarilo získať len jednu fotografiu s nezávadným obsahom. Súd neprihliadol ani na tvrdenie, že bozkávanie videla cez okno z rovnakých dôvodov ako u svedka V.. S tým rozdielom, že miestnosť, kde mali spať bezdomovci je v suteréne, sú tam maličké (pivničné) okná vo výške cca 2 metre nad zemou. Súd má však preukázané výpoveďami viacerých svedkov aj obžalovaného, že pri jej hospitalizácii v nemocnici ju obžalovaný navštívil a počas matkinho rozhovoru s lekárom ju obžalovaný kontaktoval a mohlo dôjsť k pokusu o ovplyvnenie svedkyne. Za závažnú skutočnosť, ktorá svedčí v neprospech obžalovaného je jeho návšteva poškodeného v Záhorskej Bystrici pod falošnou identitou strýka, pričom došlo k odobratiu telefónu. Nepodarilo sa síce preukázať, aké fotografie mali byť v mobile, ale zo skutočnosti, že po týždni bol mobil poškodenému opätovne poskytnutý sa súdu javí podozrivým. Poškodený poprel, že by bol sám žiadal prítomnosť obžalovaného. Práve táto návšteva pod falošnou identitou vyvoláva silné podozrenie na ovplyvňovanie poškodeného, čo potvrdil sám poškodený. Súd ďalej poukazuje aj na konanie obžalovaného, keď ten, ako tvrdil, mal mať rád všetky deti X. F., do nocľahárne za ním chodili obaja bratia, ale obžalovaný dával peniaze a kupoval veci len pre poškodeného. Pokiaľ ide o výpoveď svedka A. V. na tú súd neprihliadol z dôvodu jeho neustáleho menenia výpovede. V prípravnom konaní 4.5.2018 vypovedal, že si to brat vymyslel. Vo výpovedi zo dňa 20.08.2018 uviedol, že obžalovaný brata zneužíval a obžalovaný ho žiadal, aby vypovedal v jeho prospech, za čo mu mal kúpiť nejaké veci a mobil. Na pojednávaní sa vrátil k pôvodnej výpovedi s tým, že predtým vypovedal proti obžalovanému, pretože mu to prikázal brat. Poškodený Y. V. uviedol, že pokiaľ bol Záhorskej Bystrici nemal prístup na facebook a nemohol sa s ním skontaktovať. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazov a to aktuálnu správu od psychiatra, ktorú síce pôvodne žiadal, ale po výsluchu znalkyne sa tento dôkaz javil nadbytočným a duplicitným. Navyše pre súd nie je podstatný aktuálny stav poškodeného, keďže strany nežiadali jeho opätovný výsluch. Pokiaľ ide o oboznámenie so správou o konaní, kde mal byť poškodený obvinený z krivej výpovede, znalkyňa jednoznačne uviedla, že ku krivej výpovedi došlo za iných okolností a nemá to vplyv na všeobecnú vierohodnosť poškodeného v tomto konaní.

Poškodený uviedol, že s obžalovaným sa pozná od zimy, asi od decembra 2016. A. V. uviedol, že on sa s ním pozná od leta 2016 a poškodený spoznal obžalovaného neskôr. Z výpovede svedka Y.. T., ktorému poškodený povedal, že ho obžalovaný zneužíva od decembra a z výpovede poškodeného, že ho začal zneužívať asi po mesiaci súd ustálil začiatok času na koniec decembra 2016. Obranu obžalovaného, že sa s poškodeným pozná od svojich narodenín považuje súd za účelovú s cieľom navodenia stavu, že tomu tak bolo po 15 roku veku poškodeného.

Z vykonaného dokazovania tak súd považuje za preukázané, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k aktivitám smerujúcim k uspokojeniu a vzrušeniu obžalovaného - bozkávaním poškodeného, hladením a obchytávaním jeho intímnych partií a ku skutku došlo pred 15 rokmi veku poškodeného, čím sa obžalovaný dopustil zločinu pohlavného zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Nepodarilo sa preukázať, že došlo k orálnemu styku. Poškodený na pojednávaní uviedol, že k tomu nedošlo. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedol, že k styku došlo. Vynútený orálny styk považuje súd za tak závažný zásah a skutok, že je nepravdepodobné aby naň poškodený opomenul a obžaloba mu ho musela pripomínať. Súd je presvedčený, že pri výpovedi ho nespomenul, pretože k nemu nedošlo.

Súd má taktiež preukázané, že obžalovaný minimálne jedenkrát (čo priznal aj obžalovaný) obmedzil osobnú slobodu poškodeného tým, že ho zamkol v miestnosti a odmietol ho pustiť von. Súd neuveril tvrdeniu obžalovaného, že k tomu došlo z dôvodu ochrany zdravia poškodeného, keďže ten sa mal rezať žiletkou. Poškodený naopak tvrdil, že sa začal rezať preto, lebo ho obžalovaný nechcel pustiť. Tvrdenie obžalovaného považuje súd za nelogické. Pokiaľ by obžalovaný chcel chrániť poškodeného, tak by ho nezamkol, ale privolať by lekársku pomoc, resp. by sa ho snažil upokojiť, držal by ho alebo by sa mu pokúsil vziať ostrý predmet (žiletku). Stáť spolu s poškodeným v zamknutej miestnosti a pozerieť ako si reže žily súd rozhodne za pomoc a ochranu nepovažuje. Súd je tak toho názoru, že obžalovaný sa dopustil aj zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1,2 písm. d) (na chránenej osobe) Tr. zák.

Čo sa však súdu nepodarilo preukázať to je násilie, resp. využitie bezbrannosti poškodeného. Súd dospel k názoru, že obžalovaný si v podstate kupoval priazeň poškodeného. Obžalovaný dával poškodenému pravidelne finančnú výpomoc, kupoval a poskytoval mu obuv a ošatenie, požičiaval mobil a za to očakával protihodnotu od poškodeného. Z výpovedí nebolo preukázané, že by obžalovaný použil násilie alebo jeho bezprostrednú hrozbu. Tvrdenie o otláčaní rúk a jeho nesúhlase je len od poškodeného. Na druhej strane je ale nelogické a nepravdepodobné, aby poškodený dobrovoľne a opakovane chodieval do sféry obžalovaného, keby ten mal postupovať násilne. Obžalovaný nebol členom rodiny, kedy by poškodený nemal veľa možností vyhnúť sa takýmto praktikám. Poškodený do nocľahárne chodil dobrovoľne, bez donútenia. Je možné a pravdepodobné, že s tým vnútorne nesúhlasil, ale najavo to nedal a opakovane obžalovaného zo zisťujúcich dôvodov navštevoval. Je síce pravda, že obžalovaný sa snažil poškodeného citovo vydierať, že si niečo urobí a zakazoval mu frajerky, to je však žiarlivostná reakcia a nie je možné to označiť za násilie, alebo jeho hrozbu. Celé „nútenie“ k povolnosti vyplýva z poskytnutých benefitov. Poškodený neuviedol, že sa mu obžalovaný vyhrážal násilím, uviedol, že sa cítil urazený, keď nechcel byť povolný. Situáciu poškodeného nemožno označiť ako stav bezmocnosti. Možno by sa tak dala označiť situácia, keď bol zamknutý. Tu však nešlo o sexuálne násilie, ale o obmedzenie osobnej slobody (sexuálne praktiky v tomto prípade uvedené neboli). V súlade so základnou zásadou trestného konania (prezumpciou neviny) a uplatnením princípu in dubio pro reo súd rozhodol, že obžalovaný sa zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák. nedopustil.

Pokiaľ ide o prípadné doplnenie dokazovania súd poukazuje, že obžaloba žiaden návrh nepodala a návrh obhajoby súd z vyššie uvedených dôvodov zamietol. Súd poukazuje, že nie je orgánom činným v trestnom konaní, nie je pomocníkom žiadnej zo strán, ale je nad stranami, objektívne hodnotí vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci a s prihliadnutím na zásady trestného konania rozhodne.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd postupoval podľa § 34 Tr. zák.. Prihliadol najmä na možnosť generálnej a individuálnej prevencie a možnosť nápravy páchatel'a. Súd prihliadal aj na možné poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený kladne. Z ústavu na výkon väzby je hodnotený pomerne kladne. Doposiaľ bol 1 krát súdne trestaný, ale hľadá sa naň akoby nebol odsúdený (rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš 1T 35/93). Nemá žiaden záznam v evidencii priestupkov. Súd tak priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a to že viedol riadny život. Spáchal však viac trestných činov, preto súd vzhliadol aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. Súd preto uložil úhrny trest podľa sadzby najprísnejšie trestnej - § 201 ods. 1 Tr. zák., kde je stanovená trestná sadzba v rozpätí 3 až 10 rokov a v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Tr. zák. sa horná hranica zvyšuje o tretinu. Súd tak mohol uložiť trest v rozpätí 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace. Súd uložil trest v minimálnej výmere, pričom prihliadol najmä na doposiaľ vedený riadny život. Ďalej prihliadol na jeho

osobné kladné vlastnosti, čím mal na mysli (ako vyplynulo z výpovede svedka E.) aj na jeho sociálne cítenie prejavujúce sa pomocou tým, ktorí to potrebujú. Súd zdôrazňuje, že obžalovaný nepomáha z dostatku a prebytku, sám má skromné zdroje a napriek tomu sa aj s málom dokáže podeliť. Súd si je síce vedomý nebezpečnosti skutku, ale s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä osobu a aktívnu spoluúčasť poškodeného a na základe uvedeného rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia a uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. S prihliadnutím na osobu páchatela, jeho doterajší život a prostredie súd dospel k názoru, že na nápravu obžalovaného nie je nutný nepodmienečný trest odňatia slobody, ale v súlade s § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. obžalovanému podmienične odložil výkon trestu na skúšobnú dobu piatich rokov s probačným dohľadom. Zároveň mu uložil aj podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. príkaz nepríbližiť sa k poškodenému na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zák. aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapií alebo zúčastniť sa psychologického poradenstva.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).